

Πίσω από τα καθημερινά. Λόγια καρδιάς με αφορμή την επικαιρότητα (Δημήτρης Μπαλτάς, Δρ. Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ [Πεμπουσία](#)

Είναι σπάνιο στους καιρούς μας να διαβάσει η να ακούει κανείς εκκλησιαστικό λόγο επίκαιρο (λ.χ. με αναφορές στην σύγχρονη εκπαίδευση, στην επικείμενη Αγία και Μεγάλη Σύνοδο, στους μετανάστες, στον ρατσισμό κ.α.) ή τουλάχιστον λόγο επικαιροποιημένο (λ.χ. το νόημα του Πάσχα στον καιρό της κρίσης, τον φαρισαϊσμό των συγχρόνων χριστιανών κ.α.). Εξάιρεση σ' αυτόν τον "κανόνα" αποτελεί το βιβλίο που παρουσιάζω σήμερα.

Μητρ. Δημητριάδος και Άλμυρού Ιγνατίου

«Πίσω από τα καθημερινά. Λόγια καρδιάς με αφορμή την επικαιρότητα»

Αθήνα 2015, σελ. 331

Εκδόσεις: Αρχονταρίκι

Πρόκειται για μία συλλογή άρθρων διαρθρωμένων σε εννέα θεματικές ενότητες:

- α) «Στο ξεκίνημα»,
- β) «Θεός αγάπης, Θεός ελπίδας»,
- γ) «Από τον Σταυρό στην Ανάσταση»
- δ) «Το μεγαλείο της Εκκλησίας»
- ε) «Εκκλησία, η μέλλουσα πόλις»,
- στ) «Θρησκευτικός φανατισμός και συμφιλίωση»,
- ζ) «Δι' ευχών» και
- η) «Σαν όνειρο»,

του Σεβ. Μητρ. Δημ. & Αλμυρού Ιγνατίου, που εξέδωσαν προσφάτως σε μία φροντισμένη έκδοση οι «Εκδόσεις Αρχονταρίκι».

Κατά ταύτα είναι ευνόητο ότι η παρούσα έκδοση γεννήθηκε από την ανάγκη να έρθει σε επαφή ο εκκλησιαστικός λόγος με την επικαιρότητα. Όμως την επικαιρότητα όχι μόνον των πιστών, αλλά και των θρησκευτικώς αδιάφορων συγχρόνων ανθρώπων που αναζητούν την αλήθεια ή τουλάχιστον την ελπίδα. Ο συγγραφέας τονίζει ακριβώς ότι «σε εποχές διάσπασης, απομόνωσης, αδιαφορίας και απελπισίας, οι Ενορίες αποτελούν οάσεις ανθρωπιάς, κοινωνικής δράσης, ελπίδας και νοσηματοδότησης της ζωής» (σ. 187). Αυτό διότι «η εποχή μας έδειξε για μία ακόμη φορά ο κόσμος στηρίχτηκε σε αξίες και νοήματα που δεν μπόρεσαν να γεμίσουν την ψυχή του» (σ. 139).

Ο λόγος της Εκκλησίας είναι (ή πρέπει να είναι) λόγος αγάπης και ανθρωπιάς. Αυτό ακριβώς σημειώνει ο Σεβ. Ιγνάτιος, προσθέτοντας ότι «ο λόγος της αγάπης σήμερα είναι η πράξη της αγάπης» και αποτιμώντας ότι «η αγάπη είναι ο δρόμος που οδηγεί στην ευθύνη της αλήθειας» (σ. 150).

Η έμπρακτη εκδήλωση της αγάπης συνδέεται, νομίζω, και με την δυνατότητα «να συνδιαλέγεται (ενν. ο ελληνισμός) με το διαφορετικό» (σ. 273) και να απομακρύνει «τον φανατισμό» (σσ. 267-272), ο οποίος καλλιεργείται και στις πολιτισμένες δυτικές κοινωνίες.

Αυτά και πολλά άλλα ενδιαφέροντα ζητήματα θα αναγνώσει ο αναγνώστης στον τόμο τον επιγραφόμενο «Πίσω από τα καθημερινά». Η αμεσότητα του λόγου, η

αποφυγή του γνωστού σε όλους πομπώδους ύφους των εκκλησιαστικών λόγων, η επικαιρότητα των νοημάτων και κυρίως το πλησίασμα του εκκλησιαστικού λόγου με την σκληρή πραγματικότητα είναι τα κυριότερα, νομίζω, χαρακτηριστικά της γραφίδος του συγγραφέως. Περισσότερο να σημειώσω ότι το παρόν βιβλίο μπορεί να αναγνωσθεί από ένα ευρύτερο αναγνωστικό κοινό.